

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Václava Roučky v právní věci **žalobců** a) **Občanské sdružení Za přívětivý Podhrad**, se sídlem Ke Křížům 133/21, Podhrad, Cheb, b) **Ing. M.Š.**, c) **V.H.**, d) **Ing. M.P.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, za účasti **osoby zúčastněné na řízení Krajské správy a údržba silnic Karlovarského kraje**, se sídlem Chebská 282, Sokolov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2012, čj. 272/SÚ/12-5,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2012, čj. 272/SÚ/12-5 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*) a přiznání práva na náhradu nákladů řízení.
2. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) odvolání žalobce a) zamítnuto jako nepřipustné s tím, že žalobce a)

nebyl účastníkem řízení. K odvolání žalobců b), c), d) bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změněno rozhodnutí Městského úřadu Cheb (*dále jen „stavební úřad“*) ze dne 12. 1. 2012, čj. MUCH 104906/2011/Tva, ve znění opravného usnesení ze dne 31. 1. 2012, čj. MUCH 8639/2012/Tva (*dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“*), jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby komunikace II/214 „Jihovýchodní obchvat Cheb“. Změna rozhodnutí stavebního úřadu spočívala ve změně seznamu účastníků řízení, ve kterém byl vypuštěn text *Občanské sdružení „Za přívětivý Podhrad“* a doplněn text *V.H., Z.M., M.P.*, (uveden nový seznam účastníků řízení). Zbývající část rozhodnutí stavebního úřadu byla podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu potvrzena.

3. Usnesením ze dne 11. 1. 2013, čj. 57A 48/2012-90 nebyl žalobě přiznán odkladný účinek podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*).

4. Usnesením ze dne 16. 1. 2013, čj. 57A 48/2012-101 bylo podle § 47 písm. c) s.ř.s. a podle § 9 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě Ing. J.Š., D.M., P.K. a Z.K., oba bytem...

II. Důvody žaloby

5. Žaloba je formulována z pozice žalobce (v jednotném čísle). Dle žalobce byl napadeným rozhodnutím porušen zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (*dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“* nebo „ZOPK“), zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon (*dále jen „stavební zákon“*) a správní řád, neboť žalovaný se při přezkumu rozhodnutí o umístění stavby dopustil závažných pochybení. Předmětem je stavba „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“. Námitky jsou formulovány v 7 žalobních bodech a pod námitkami označenými jako osmý žalobní bod je namítáno, že je z uvedených 7 žalobních bodů zřejmé, že měl žalovaný rozhodnutí o umístění stavby zrušit, neboť je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.

6. V rámci **prvního žalobního bodu** je uvedeno, že žalovaný nezohlednil skutečnost, že Městský úřad Cheb, který vedl řízení o umístění stavby, byl zároveň dotčeným orgánem pro vydání závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku dle zákona o ochraně přírody a krajiny, které bylo vydáno dne 28. 4. 2010 pod čj. MUCH 32119/2010. Žalobce proto nemá právní jistotu, zda se nejedná o rozporné závazné stanovisko z hlediska souhlasu s předmětem rozhodování, neboť řešení takového rozporu mezi správním orgánem a dotčeným orgánem by neproběhlo podle § 136 odst. 6 správního řádu, ale jednalo by se o rozpor mezi organizačními útvary správního orgánu, které by řešil starosta a žalobci, co by účastníci řízení, by o něm nemuseli být vůbec vyrozuměni.

7. V rámci **druhého žalobního bodu** je uvedeno, že tento rovněž podporuje důvodnost prvního žalobního bodu. Je zde namítáno, že podmínky závazného stanoviska byly v rozhodnutí o umístění stavby formulovány velmi obecně, když je v podmínce č. 4 konstatováno: „Na základě závazného stanoviska Městského úřadu Cheb, odboru životního prostředí ze dne 28.4.2010 pod č. j. MUCH 32119/2010 budou dodrženy tyto podmínky: - zásah do významného krajinného prvku bude realizován podle předloženého projektu zpracovaného firmou SUDOP Praha a. s., Středisko 230 - Plzeň, Husova 71, 301 00 Plzeň;

- *dokončení akce bude oznámeno orgánu ochrany přírody*“. Předložený projekt zde není dostatečně identifikovaný. Firma SUDOP Praha a.s. mohla zpracovat mnoho obdobných projektů, popř. je aktualizovat (viz odůvodnění rozhodnutí o umístění stavby na str. 17, kde je popsána historie řízení předcházejícího územnímu řízení a doplňování dokumentace), proto je nutné upřesnit, o jaký projekt se jedná, aby všem účastníkům řízení bylo zřejmé, jak bude zásah do významného krajinného prvku proveden a byla dána možnost kontroly plnění této podmínky. Obvyklým způsobem upřesnění je uvedení názvu projektu, autora, data zpracování, popř. čísla dokumentace. Žalobce hodnotí faktickou nemožnost kontroly plnění podmínky jako zásadní chybu a vnímá ji tak, že byl zkrácen na svých právech.

8. V rámci **třetího žalobního bodu** je namítáno, že žalovaný nezohlednil chybné vyhodnocení připomínek veřejnosti v územním řízení, konkrétně připomínky č. 6 Š.D. na str. 21 rozhodnutí o umístění stavby. Připomínka se mj. týká výrazného a trvalého zásahu do rázu krajiny. Stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby uvádí seznam vydaných stanovisek mezi nimiž se objevuje i souhrnné stanovisko Městského úřadu Cheb, odboru životního prostředí ze dne 28.5.2009, čj. ŽP/32133/2009 (*dále jen „souhrnné stanovisko z 28.5.2009“*), které bylo dle žalovaného podkladem pro posouzení vlivu stavby na životní prostředí a stavební úřad je vázán stanovisky dotčených orgánů státní správy. Podkladem rozhodnutí o umístění stavby však nebylo řádné závazné stanovisko z hlediska zásahu do krajinného rázu. Podle § 12 odst. 4 ZOPK se sice krajinný ráz neposuzuje v zastavěném a zastavitelném území, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. To však není aplikovatelné v daném případě, neboť trasa umísťované stavby Jihovýchodní obchvat není zcela v souladu s územně plánovací dokumentací. Z toho plyne, že ta část trasy, která není v souladu, nemohla být dohodnuta s orgánem ochrany přírody při pořizování územního plánu. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k problematice nesouladu stavby s územním plánem vyjadřuje na str. 9: *„V daném případě byla předmětem řízení o umístění stavby stavba komunikace II. třídy označená v dokumentaci záměru jako II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb. Uvedená komunikace je vedena jako veřejně prospěšná stavba jak v ÚP Cheb, tak i v ZÚR KK (s označením D.14). Při svém posuzování odvolací správní orgán sice zjistil, že trasa předmětné stavby se částečně odchyluje od trasy uvedené v ÚP Cheb a část trasy není ÚP Cheb řešena, avšak celá trasa navržené komunikace je v souladu se ZÚR KK. Podle ustanovení § 36 odst. 5 stavebního zákona jsou zásady územního rozvoje závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území. Podle ustanovení § 54 odst. 5 stavebního zákona je obec povinna uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem nebo politikou územního rozvoje. Z uvedeného tedy vyplývá, že v případě, je-li územní plán v rozporu s následně schválenými zásadami územního rozvoje, nerozhoduje se v té části podle územního plánu, ale podle zásad územního rozvoje. Protože se v daném případě jedná o veřejně prospěšnou stavbu vymezenou v ZÚR KK, je záměr v souladu se ZÚR KK (a lze konstatovat, že předmětný záměr je ve smyslu ust. § 90 odst. a) stavebního zákona v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací.“* Tento právní výklad souladu předmětného záměru s územním plánem je dle žalobce zcela chybný, neboť sám žalovaný uvádí povinnost obce uvést územní plán do souladu se zásadami územního rozvoje. Teprve poté, co by se

Územní plán města Chebu dostal do souladu se Zásadami územního rozvoje Karlovarského kraje (*dále též „ZÚR KK“*), mohlo by být dosaženo zákonem požadovaného souladu záměru s územním plánem. Obvykle je nesoulad záměru a územního plánu řešen změnou územního plánu. To, že nebyl tento obvyklý postup dodržen a stavebním zákonem je soulad vyžadován (což dokonce připouští i žalovaný) se žalobci jeví jako zásadní chyba, kterou vnímá jako zkrácení na svých právech. Navíc předmětný záměr není ani v souladu se ZÚR KK, jak vyplývá z usnesení Rady města Chebu č. 196/8/2012, připomínka č. 3: *„Požadujeme zpřesnit trasu veřejně prospěšné stavby D14 - přeložka silnice II/214 jihovýchodní obchvat Chebu, zejména v místech napojení, a to s ohledem na zpracovanou DÚR a pořizovaný ÚP Cheb“*, a odůvodnění připomínky č. 3: *„Dle dokumentace pro územní řízení (DÚR) je přeložka napojena okružní křižovatkou umístěnou severně od místa napojení v ZÚR, na druhém konci úpravy se vymezuje část komunikace procházející Průmyslovou zónou v jiné trase, než je uvedeno v ZÚR. Dokumentace by měly být sjednoceny.“* Žalobce dále poznamenává, že ve vyhodnocení připomínky č. 6 je čtenář uváděn v omyl, když stanoviska vydávaná v rámci posouzení vlivu stavby na životní prostředí (EIA), jež probíhá dle zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (*dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“ nebo „ZPVŽP“*) jako zjišťovací řízení, staví na stejnou úroveň se stanovisky vydávanými dotčenými orgány v rámci územního řízení. I kdyby zmiňované souhrnné stanovisko z 28.5.2009 bylo právoplatným rozhodnutím dotčeného orgánu a závazným stanoviskem pro rozhodnutí o umístění stavby, žalobce připomíná, že ze závěru zjišťovacího řízení vydaného Krajským úřadem Karlovarského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství dne 16. 6. 2009 pod č.j. 17111ZZ/09 (*dále jen „závěry zjišťovacího řízení z 16.6.2009“*) jasně plyne, že souhrnné stanovisko z 28.5.2009 bylo vydáno před provedením úprav technického řešení stavby v místě překročení Hájského potoka a jeho nivy. Prokazatelně tedy došlo k úpravám projektové dokumentace, a proto by i souhrnné stanovisko z 28.5.2009 mělo být nahrazeno novým.

9. V rámci **čtvrtého žalobního bodu** je namítáno, že žalovaný nezohlednil chybnou interpretaci závěrů zjišťovacího řízení z 16.6.2009, konkrétně přílohy H přikládané k oznámení záměru v rámci procesu EIA. Závěr zjišťovacího řízení nenahrazuje vyjádření dotčených správních úřadů ani příslušná povolení podle zvláštních předpisů, není rozhodnutím vydaným ve správním řízení a nelze se proti němu odvolat. Na závěry zjišťovacího řízení proto žalobce pohlíží jako na úkon dle § 149 odst. 1 správního řádu - závazné stanovisko, které zakládá práva a povinnosti až v rámci konečného rozhodnutí, v tomto případě rozhodnutí o umístění stavby. Žalovaný měl v napadeném rozhodnutí zohlednit interpretaci závěrů zjišťovacího řízení. K tomu žalobce uváděl, že dle přílohy 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je jako příloha H požadováno *„Vyjádření příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace“*. V daném případě bylo jako příloha H předloženo vyjádření Městského úřadu Cheb, odboru stavebního ze dne 14.4.2009, č.j. IN 139/2009/KAB (*dále jen „vyjádření stavebního úřadu ze 14.4.2009“*). Příloha H by měla jasně a stručně sdělit, zda záměr je, či není v souladu s územním plánem. Žalobce považuje za sporné, zda vůbec předložené vyjádření splňuje dikci zákona, neboť bylo vydáno na základě žádosti o zapracování změny „Technické studie přeložky silnice II/214 Svatý Kříž – Maškov“, Jihovýchodní obchvat Cheb, a v tomto smyslu i zní. Žalobce připustil, že stavební úřad akceptoval vyjádření ze 14.4.2009 jako přílohu H správně (s ohledem na jeho diskreční pravomoc), avšak jako zásadní chybu vnímá ignorování

podmínek, které dotčený orgán uplatnil, resp. skutečnost, že nebyly zapracovány do závěrů zjišťovacího řízení a následně ani do rozhodnutí o umístění stavby. Podmínky se totiž mj. týkaly zajištění přístupu pěších, bezpečnosti a nutnosti posoudit stav navazujících stávajících komunikací, viz např. podmínka č. 9: „*i nadále požadujeme v souvislosti s přeložkou silnice II/214 řešení stávajících silnic a křižovatek, resp. realizaci opatření, která vyplynula z prověření a posouzení tech. parametrů stávajících křižovatek na zvýšené zatížení (10/2007 část C.4. - C.5. studie)*“.

10. V rámci **pátého žalobního bodu** je uvedeno, že podmínku č. 9 (viz předchozí žalobní bod) vznesl ve změně podobě i žalobce - občanské sdružení Za přívětivý Podhrad ve svém odvolání: „*Z předložených podkladů a prezentovaných informací vidíme rozpory v uváděných hodnotách plánovaně projíždějících vozidel po plánované komunikaci a navazujících silnicích - viz údaje v EIA - oznámení vs. údaje prezentované na veřejném projednávání. Požadujeme proto objektivní přepočty a posouzení počtu vozidel včetně způsobených dopadů, a to na kvalitu ovzduší, na hlučnost, na povrchové vody a na veřejné zdraví.*“ V odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí na str. 28 žalovaný sděluje, že odvolání občanského sdružení Za přívětivý Podhrad považuje za nepřipustné a současně shrnuje, že toto odvolání obsahovalo obdobné námitky, které zazněly od jiných odvolávajících se účastníků řízení a které jsou vypořádány výrokiem I. napadeného rozhodnutí. K tomu žalobce sděluje, že se žalovaný v odůvodnění výroku I. opírá především o nesprávné argumenty, a to o soulad záměru s územně plánovací dokumentací (viz žalobní bod 3) a o závěry zjišťovacího řízení dokladující únosný vliv na životní prostředí (viz žalobní bod 4). Žalovaný se vůbec nezabýval existencí potenciálního zdroje požadovaných informací, a to bezpečnostní inspekci, což je systematická kontrola stávajících pozemních komunikací prováděná vyškoleným pracovníkem či týmem inspektorů za účelem identifikace nedostatků a rizikových faktorů, které mohou zhoršovat následky dopravních nehod nebo přispívat ke vzniku dopravních nehod. Cílem bezpečnostní inspekce je navrhnout opatření vedoucí k odstranění či zmírnění identifikovaných nedostatků a rizikových faktorů v daném území, a právě proto je obvyklé, že bývá bezpečnostní inspekce důležitým odborným podkladem pro fázi územního rozhodování. Toto opomenutí informačního zdroje je nejen porušením práv žalobce - cílem bezpečnostní inspekce je totiž redukovat dopravní nehody a jejich následky, a tím snižovat celospolečenské ztráty z dopravní nehodovosti.

11. V rámci **šestého žalobního bodu** je uvedeno, že žalovaný nevzal v potaz skutečnost podjaté úřední osoby. Podjatost všech úředníků odvolacího správního orgánu, kteří rozhodují, nebo by mohli rozhodovat o odvolání účastníků řízení proti rozhodnutí stavebního úřadu, je zřejmá. Důvodem je skutečnost, že investorem a iniciátorem stavby je Karlovarský kraj, přičemž fáze investiční přípravy projektu a realizace stavby je prováděna odborem investic a grantových schémat Krajského úřadu Karlovarského kraje. Jedná se tedy o stejný úřad, který rozhoduje o odvolání. Byť jsou úředníci uvedeného úřadu formálně nezávislí a jsou povinni rozhodovat pouze podle právních předpisů, lze důvodně předpokládat, že mají s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti.

12. V rámci **sedmého žalobního bodu** je uvedeno, že žalovaný neoprávněně vypustil účastníka řízení občanské sdružení Za přívětivý Podhrad a nevypořádal dostatečně

s námitkami jím vznesenými v odvolání. Důvodem bylo nepřihlášení se v termínu stanoveném v § 70 odst. 3 ZOPK, podle něhož je občanské sdružení oprávněno účastnit se správního řízení pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z korespondence vypuštěného účastníka řízení se stavebním úřadem je zřejmé, že vypuštěný účastník se přihlásil do řízení ještě před termínem oznámení jeho zahájení. Stavební úřad tedy nepochybil, když mu v tomto případě přiznal postavení účastníka řízení, neboť zákon stanovuje omezení doby oznámení účasti ve smyslu dokdy neboli nejdéle do osmi dnů, nikoliv odkdy; přihlášení před oznámením o zahájení řízení zákon neřeší. Správní uvážení stavebního úřadu je důležitou složkou interpretace a aplikace norem správního práva. Podstatou správního uvážení je možnost orgánů veřejné správy po zvážení všech možných okolností zvolit jedno z možných řešení, které jim konkrétní právní norma nabízí. Žalovaný v tomto případě uplatnění diskreční pravomoci stavebním úřadem vyhodnotil chybně. Žalobce je navíc přesvědčen, že připomínky vznesené v odvolání z pozice účastníka řízení měl žalovaný vypořádat v odpovídajícím rozsahu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. K **prvnímu žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, co je konkrétně důvodem této námítky, v čem žalobce spatřuje konkrétní nedostatky a čím se tyto nedostatky konkrétně projevují na jeho právech popřípadě, jaká újma mu byla způsobena. Obecně se v rámci správního řízení k předmětu tohoto řízení vyjadřují dotčené orgány místně a věcně příslušné na základě příslušných právních předpisů. Pokud příslušný právní předpis ukládá, že dotčený orgán k předmětu řízení vydá své závazné stanovisko, je toto stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu závazným podkladem pro rozhodnutí příslušného správního orgánu, který rozhoduje o meritů věci. V rámci správního řízení vedeného stavebním úřadem by stavební úřad byl příslušný případně řešit rozpory, které by vznikly mezi různými dotčenými orgány a jejich podmínkami vydanými k předmětné stavbě. Z povahy správního řízení o umístění stavby, vedeného podle stavebního zákona, zřejmě nelze předpokládat situaci, kterou upravuje § 136 odst. 6 správního řádu, tedy spor mezi stavebním úřadem a dotčeným orgánem. Taková situace by mohla nastat pouze v případě, pokud by podmínky dotčeného orgánu kolidovaly s hledisky, které má stavební úřad dle zákona v provedeném řízení zkoumat, nikoli s negativním stanoviskem dotčeného orgánu. Stavební úřad ve správním řízení, které vede podle stavebního zákona, musí přezkoumat zejména hlediska stanovená stavebním zákonem pro příslušné řízení. Pokud je předložena žádost v souladu s těmito hledisky, vydá kladné rozhodnutí. Pokud je k předmětné věci vydáno nesouhlasné závazné stanovisko, musí toto stavební úřad ve smyslu § 149 správního řádu respektovat, protože je pro něj závazné. Stavební úřad v řízení vedeném podle stavebního zákona nehájí zájmy žadatele, ale posuzuje soulad předloženého návrhu s hledisky stanovenými příslušnými právními předpisy. Z uvedeného důvodu se tedy nemohou zájmy stavebního úřadu dostat do rozporu se zájmy orgánu ochrany přírody a krajiny, které by byly důvodem pro řešení rozporu mezi správními orgány. Situace, o které žalobce spekuluje, tak nemá reálný podklad, protože vyjádření či stanovisko dotčeného orgánu by mělo být již součástí podané žádosti a žadatel by

si je tedy měl vyžádat ještě před podáním žádosti na stavebním úřadu. Pokud by dotčený orgán vydal negativní vyjádření či stanovisko k předmětné věci, může žadatel od svého záměru ustoupit nebo se může pokusit předmět žádosti změnit tak, aby dotčený orgán vydal kladné stanovisko, nebo může podat žádost i s tímto negativním stanoviskem. Pokud by již byla podána žádost a v průběhu řízení by se měnilo vyjádření nebo stanovisko dotčeného orgánu, byla by tato skutečnost uvedena ve spise. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost ve spise doložena není, může mít žalobce jistotu, že v průběhu řízení k jím předjímanému postupu nedošlo. Před zahájením předmětného řízení by stavební úřad k nastíněnému postupu ani neměl žádné oprávnění.

14. K **druhému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že je na dotčeném orgánu, který vydává závazné stanovisko, aby si zajistil a případně označil podklady, ke kterým se vyjadřuje tak, aby nebyla možná jejich záměna. Pokud v daném případě bylo předmětem řízení rozhodnutí o umístění stavby, stanovují se podmínky zejména pro využití a ochranu území a podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, které se v dalším stupni projednání - ve stavebním řízení posuzují, a odbor životního prostředí se k předloženému záměru opět vyjadřuje, jako dotčený orgán. Po nabytí právní moci rozhodnutí stavební úřad ověří grafickou přílohu projektové dokumentace, která byla předmětem územního řízení a jedna složka kompletní projektové dokumentace zůstává na stavebním úřadu mimo jiné proto, aby bylo jednoznačné, na základě jaké projektové dokumentace bylo rozhodnutí stavebního úřadu vydáno. Žalovanému proto nebylo zřejmé, v čem spatřuje žalobce faktickou nemožnost kontroly plnění podmínky a v čem konkrétně jsou dotčena jeho práva.

15. Ke **třetímu žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že stavba „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“ byla jako veřejně prospěšná stavba uvedena v Územním plánu sídelního útvaru Cheb (dále jen „ÚP Cheb“) a také jako veřejně prospěšná stavba byla zahrnuta do Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje (dále jen „ZÚR“). Ačkoli trasa stavby Jihovýchodního obchvatu uvedená v ÚP Chebu odpovídá trase předmětné stavby uvedené v ZÚR, nekoresponduje s ní zcela a to také proto, že část trasy předmětné stavby se nachází za hranicí území řešeného ÚP Cheb. Trasa stavby je však v souladu s trasou koridoru uvedeného v ZÚR. Podle § 36 odst. 5 stavebního zákona jsou zásady územního rozvoje závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území. Podle § 54 odst. 5 stavebního zákona je obec povinna uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby, dle uvedeného ustanovení, nelze rozhodovat podle části územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou politikou územního rozvoje. Dále je v § 90 stavebního zákona uvedeno, že v územním řízení stavební úřad posuzuje zejména, zda záměr žadatele je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, kdy podle § 2 odst. 1 písmeno n) bod 1. stavebního zákona jsou územně plánovací dokumentací také zásady územního rozvoje. Z výše uvedených ustanovení lze dovodit, že pokud je ÚP v rozporu se ZÚR, rozhoduje stavební úřad podle ZÚR nikoli podle ÚP či jeho části, která je se ZÚR v rozporu. Postup, který žalobce uvádí, by vedl k tomu, že by v době před vydáním nového ÚP (či jeho změny) nebylo možné rozhodovat v území. Z žádného ustanovení stavebního zákona nelze uvedený postup dovodit. Nelze ani dovodit možnost, že by nesoulad ÚP se ZÚR byl důvodem pro přerušení řízení nebo zamítnutí žádosti o územní rozhodnutí v době zpracovávání nového ÚP. Co se týče závěrů zjišťovacího řízení

z 16.6.2009 žalobce uvádí, že z něj jasně plyne, že bylo vydáno před provedením úprav technického řešení stavby v místě Hájského potoka. S tím žalovaný souhlasí, avšak uvádí, že v závěru uvedeného zjišťovacího řízení byly uvedeny podmínky, které by měl žadatel při zpracování dalšího stupně projektové dokumentace a realizaci stavby dodržet. Ze žádného ustanovení stavebního zákona a předpisů souvisejících nevyplývá požadavek uvedený žalobcem, totiž doložit k záměru nové souhrnné stanovisko dotčeného orgánu. Podle § 10 odst. 3 ZPVŽP vydává příslušný správní orgán (v daném případě odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Karlovarského kraje) stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Uvedené stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů. Stanovisko předkládá oznamovatel jako jeden z podkladů pro navazující řízení nebo postup podle těchto předpisů. Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání. Ze závěrů zjišťovacího řízení vyplynuly podmínky pro stavbu, které musí žadatel v dalším stupni přípravy projektové dokumentace stavby a při její realizaci respektovat. K předmětné stavbě se v rámci zjišťovacího řízení vyjadřoval i odbor životního prostředí Městského úřadu Cheb a Město Cheb. Lze tedy předpokládat, že jak odbor životního prostředí, tak Město Cheb se ke zjišťovacímu řízení mohly vyjádřit a se závěry zjišťovacího řízení byly obeznámeny. V rámci územního řízení již nevznikly žádné námitky týkající se závěrů zjišťovacího řízení. Při projednání ZÚR vydaly své vyjádření odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Karlovarského kraje, jako orgán ochrany přírody a krajiny a Ministerstvo zemědělství ČR, odbor posuzování vlivů na ŽP. Při projednání ZÚR nebyly uplatněny žádné připomínky k předmětné stavbě.

16. Ke **čtvrtému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že není kompetentní obsahově posuzovat interpretaci závěrů zjišťovacího řízení vydaného Krajským úřadem Karlovarského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství. Ani stavební úřad by neměl obsahově posuzovat správnost stanovisek či vyjádření dotčených orgánů. V rámci řízení by stavební úřad měl posoudit, zda bylo předloženo příslušné opatření vyžadované zvláštním předpisem, a zda bylo toto opatření vydáno příslušným správním orgánem tak, jak stanoví příslušný právní předpis. Žalobci nepřísluší posuzovat, zda některé podmínky měly být zaneseny do závěrů zjišťovacího řízení a případně rozhodovat o této skutečnosti. Nepřísluší mu ani nijak do takového výstupu dotčeného orgánu zasahovat. Závěr zjišťovacího řízení je závazným podkladem pro rozhodování stavebního úřadu a takto s ním nakládal i žalovaný. Námitka žalobce byla vznesena poprvé v rámci žaloby, proto se jí žalovaný ani nemohl ve svém rozhodnutí zabývat.

17. K **pátému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že z obsahu uvedené námítky vyplývá, že je žalobce toho názoru, že se žalovaný opírá o nesprávné argumenty jako je soulad s územně plánovací dokumentací a o závěr zjišťovacího řízení dokladující únosný vliv na životní prostředí. Přitom dle žalobce žalovaný pominul důležitý zdroj informací, kterým je dle žalobce bezpečnostní inspekce. Bezpečnostní inspekce se zabývá systematickou kontrolou stávajících pozemních komunikací, prováděnou vyškoleným pracovníkem (inspektorem) či týmem inspektorů za účelem identifikace nedostatků a rizikových faktorů, které mohou zhoršovat následky dopravních nehod nebo přispívat ke vzniku dopravních nehod. Cílem bezpečnostní inspekce je navrhnout opatření vedoucí k odstranění či zmírnění identifikovaných nedostatků a rizikových faktorů. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že by bezpečnostní inspekci bylo v řízeních vedených podle stavebního zákona přiznáno

postavení dotčeného orgánu, nebo by bylo požadováno vyjádření, stanovisko či souhlas vydaný bezpečnostní inspekci. Předmětem jejího posuzování jsou pouze stávající komunikace. V daném případě by byl spíše na místě bezpečnostní audit. Požadavek na provedení bezpečnostního auditu však nebyl před vydáním územního rozhodnutí vznesen. Stavební zákon, související prováděcí vyhlášky a navazující právní předpisy stanovují podklady, které je nutno předložit k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby a hlediska, která má stavební úřad v provedeném řízení posuzovat. Žalovaný je toho názoru, že tato hlediska jak on tak stavební úřad respektoval. Stavební zákon ani žádný související právní předpis neuvádí, že by podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby měl být doklad vydaný bezpečnostní inspekci. Žalovanému není zřejmé, jakým způsobem může absencí informací bezpečnostní inspekce, které nejsou vyžadovány žádným právním předpisem, dojít k porušení práv žalobce.

18. K šestému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že je dle platné právní úpravy podjatost řešena v § 14 správního řádu. Dle odstavce 1 tohoto ustanovení „*každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*“ V případě námitky podjatosti již nestačí pouhý obecný odkaz na poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale k vyloučení pro podjatost je třeba nalézt vždy konkrétní zájem konkrétní úřední osoby na výsledku řízení, pozitivní či negativní, pro který nelze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení. Ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu lze namítat podjatost úřední osoby bezodkladně, jakmile se o ní účastník řízení dozví. Bezodkladnost je rovněž další podmínkou úspěšné námitky podjatosti, neboť uvedené ustanovení správního řádu stanoví, že k námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. V daném případě byla námitka podjatosti uplatněna bez uvedení konkrétního zájmu, a to až po vydání napadeného rozhodnutí, ačkoli žalobci bylo již z poučení v prvoinstančním rozhodnutí známo, že bude o podaném odvolání rozhodovat odbor stavební úřad Krajského úřadu Karlovarského kraje. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2004, čj. 2 As 21/2004 67, podle něhož „*úředníci územních samosprávních celků jsou v mnoha případech povoláni k rozhodování o věcech týkajících se obce či kraje, tedy de facto jejich zaměstnavatelů, a tato situace, která je zákonem výslovně připuštěna a předpokládána, nemůže být bez dalšího důvodem podjatosti pracovníka orgánu územně samosprávného celku, a to přes pracovní či obdobný vztah k takovému celku jako účastníku řízení. Pochybnosti o podjatosti konkrétního úředníka by byly v takových případech dány, kdyby přistoupila ještě další skutečnost, např. důvodná obava z ovlivňování úředníka ze strany jeho zaměstnavatele v konkrétním případě.*“ Touto právní otázkou se Nejvyšší správní soud ostatně zabýval i v právně podobné věci - rozsudek ze dne 31. 1. 2008, čj. 8 As 31/2006 78, www.nssoud.cz. Z obsahu správního ani soudního spisu nyní nevyplývají žádné skutečnosti, které by mohly založit pochybnosti o nepodjatosti některých zaměstnanců žalovaného či stavebního úřadu, a současně stěžovatel neoznačil žádného pracovníka konkrétně - své námitky podjatosti směřoval plošně vůči zaměstnancům žalovaného a stavebního úřadu a odůvodnil je toliko jejich zaměstnaneckým poměrem ke Karlovarskému

kraji. Za takových okolností nelze vyvodit poměr zaměstnanců krajského úřadu k účastníkům řízení, který by odůvodňoval pochybnost o jejich nepodjatosti.

19. K **sedmému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že se do územního řízení vedeného stavebním úřadem může ve smyslu § 85 odst. 2 písmeno c) stavebního zákona a § 70 ZOPK přihlásit také občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, a má právní subjektivitu. Občanské sdružení může u správního úřadu požádat, aby bylo předem informováno o zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních. Žádost je platná jeden rok. Podle odstavce 3 uvedeného ustanovení je občanské sdružení oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalovaný nesouhlasil, že by dikce zákona nestanovovala, od kdy se lze do řízení přihlásit. Podle uvedeného ustanovení má občanské sdružení právo se přihlásit do řízení, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Z uvedeného lze dovodit, že se občanské sdružení může přihlásit do konkrétního řízení po jeho zahájení. Hlásit se předem do konkrétního řízení, o kterém ještě není známo, zda vůbec dojde k podání žádosti, čeho konkrétně se bude týkat a v jakém rozsahu bude žádost podána, dle názoru žalovaného nelze. Podle žalovaného je takovéto předčasné přihlášení možné posoudit jen jako požadavek na podání informace o zahajovaných správních řízeních ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK. Občanské sdružení může v rámci správního řízení, jehož je účastníkem, uplatňovat pouze procesní práva nikoli hmotná práva. V daném případě bylo žalobci umožněno, aby v rámci územního řízení svá práva uplatnil. Občanské sdružení Za přívětivý Podhrad během územního řízení žádné námitky neuplatnilo. Své námitky předložilo až v rámci podaného odvolání. Lze tedy konstatovat, že ač byla stavebním úřadem občanskému sdružení Za přívětivý Podhrad dána možnost v rámci řízení svá práva chránit, této možnosti v průběhu řízení nevyužilo. Své námitky proti předmětné stavbě uvedlo až v odvolání, kterým napadlo rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“. K vyloučení občanského sdružení z provedeného řízení došlo až v odvolacím řízení. Z uvedeného důvodu také žalovaný nepokládá za prokázané, že by občanské sdružení Za přívětivý Podhrad bylo zkráceno na svých právech takovým způsobem, že by to mohlo mít za následek zrušení napadeného rozhodnutí.

20. Dle žalovaného z námitek uvedených v žalobě není zřejmé, že by žalobce prokázal, že by odvoláním napadené rozhodnutí bylo v rozporu s právními předpisy nebo, že by bylo nesprávné dle ustanovení § 90 odst. 1 písmeno a) správního řádu. Námitky uvedené v žalobě neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady v řízení, které by odůvodňovaly zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Replika žalobce

21. V replice na vyjádření žalovaného k žalobě formulované rovněž v první osobě, tedy, že ji podává žalobce, žalobce trval na všech svých sedmi, resp. osmi, námitkách z žaloby a ohledně jejich důvodnosti argumentoval shodně jako v žalobě.

22. K **prvnímu žalobnímu bodu** je uvedeno, že, postup správního orgánu směřující k vydání závazného stanoviska se zahajuje zpravidla na žádost účastníka, může však o ně požádat i rozhodující správní úřad. Žalobce připouští, že se nejednalo o druhou možnost, ale přesto na své námitce trvá. Kromě zmíněné nejistoty v postupu a argumentace vyplývající z druhé žalobcovy námitky, žalobce nyní připojuje doklad o nátlaku vyvíjeném neznámou osobou na povolení stavby. Žalobce dovozuje, že obdobný nátlak byl vyvíjen i na předchozí řízení – územní rozhodnutí a s ním související podkladová řízení. Tímto dokladem je smlouva o dílo uzavřená na základě usnesení Rady Karlovarského kraje RK 999/10/12 ze dne 8.10.2012 (příloha č. 3) s vítězem zadávacího řízení na dodavatele zakázky „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“, neboť: „a) *Ve specifikaci díla je mezi dokumenty uvedeno stavební povolení, které k datu podpisu smlouvy (ani ke dni odeslání této repliky) nebylo vydáno. Daná smlouva č. objednatele 367/ODO/2012 z 19.11.2012 uvádí, že, cituji „Dokumenty konkretizující předmět Díla v době uzavírání této smlouvy (specifikace Díla), které současně tvoří nedílnou součást této smlouvy a jsou pro zhotovitele závazné“.* Žalobce k tomuto znění podotýká, že podmínky stavebního povolení můžou stavbu prodražit či naopak zlevnit, a proto není možné reálně odhadnout cenu za provedení díla. Dle žalobce se tedy prokazatelně jedná o nezodpovědné zacházení s cizím majetkem napadnutelné dle trestního zákoníku. b) *Předmětem díla je kromě vlastní stavby i vypracování projektové dokumentace pro provádění stavby dle vyhl. č. 146/2008 Sb. – čl. 3.2. písm. a) smlouvy. Tato projektová dokumentace má být provedena dle návrhu stavby daného stavebním povolením, vodoprávním souhlasem, vodoprávním povolením apod.) Protože žádné z těchto povolení nebylo ke dni podepsání smlouvy vydáno (pokud je žalobci známo), nemůže ani v tomto případě zhotovitel reálně odhadnout cenu za specifikovanou projektovou dokumentaci. Dle žalobce se tedy prokazatelně jedná o nezodpovědné zacházení s cizím majetkem napadnutelné dle trestního zákoníku.*“

23. Ke **čtvrtému žalobnímu bodu** je doplněno: „*Pokud si stavební úřad MěÚ Cheb „nepamatuje“ své stanovisko, které vydal v rámci procesu EIA a nedokáže v následujícím řízení zkontrolovat splnění svých vlastních podmínek, nelze ani předpokládat, že by byl schopen odlišit projektové dokumentace předložené k vydání závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku – viz argumentace k námitce č. 2.*“ K **pátému žalobnímu bodu** je doplněno: „*Jedním z mnoha důkazů, že námitka je oprávněná, je stanovisko příslušného útvaru DI Policie ČR ze dne 29.11.2012 (příloha č. 2) a současná snaha investora stavby aplikovat opatření navržená bezpečnostní inspekci (kterou si na své náklady nechal zhotovit jeden z účastníků řízení).*“ K **šestému žalobnímu bodu** je doplněno: „*Dalším důvodem je nepopíratelný nátlak vyvíjený na povolení této stavby, viz např. doplněná výše uvedená argumentace u námitky č. 1 – smlouva (příloha č. 3), nebo zapominání na vydaná stanoviska – výše uvedený argument u námitky č. 4.*“

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

24. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

25. Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

I.

26. Soud se nejprve zabýval **sedmým žalobním bodem**, tedy tím, zda žalobce a), „Občanské sdružení Za přívětivý Podhrad“, měl či neměl mít v daném územním řízení postavení účastníka řízení, neboť od toho by se prvotně odvíjela případná důvodnost žaloby.

27. Žalobce a) namítá, že se do daného územního řízení přihlásil ještě před termínem oznámení jeho zahájení a stavební úřad nepochybil, když s ním v prvostupňovém řízení jednal jako s účastníkem řízení. Pochybil žalovaný, když jej v odvolacím řízení vyloučil ze seznamu účastníků řízení podle § 85 odst. 2 stavebního zákona pro nesplnění podmínky přihlásit se do daného územního řízení ve lhůtě stanovené v § 70 odst. 3 ZOPK. Dle žalobce a) zákon omezuje dobu přihlášení do konkrétního řízení lhůtou osmi dnů ve smyslu do kdy, nikoli od kdy. Přihlášení se před zahájením řízení neřeší.

28. Žalovaný naopak namítá, že je nutné podání žalobce a) učiněná před zahájením daného územního řízení posuzovat ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK jako požadavek na podání informace o zahajovaných správních řízeních. Dle žalovaného se nelze hlásit do konkrétního správního řízení, o kterém není dosud známo, zda vůbec bude zahájeno, zda dojde k podání příslušné žádosti, čeho konkrétně a v jakém rozsahu se žádost bude týkat.

29. Pro posouzení tohoto žalobního bodu je podstatné ustanovení § 70 ZOPK podle něhož: *Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů (odst. 1). Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována (odst. 2). Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení*

účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup (odst. 3). Dále je nutno vycházet z ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, podle něhož jsou účastníky územního řízení, krom jiných v § 85 uvedených, také osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

30. Výkladem ustanovení § 70 ZOPK se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 18. 8. 2011, čj. 9 As 40/2011 – 51 (dostupném na www.nssoud.cz) posuzoval, zda mělo být účastníkem stavebního řízení občanské sdružení, které žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK po uplynutí jednoho roku nezopakovalo, a dospěl k závěru, že to byl důvod, proč nemohlo mít postavení účastníka předmětného stavebního řízení, a to bez ohledu na to, že stavebnímu úřadu oznámilo svoji účast v tomto řízení po zahájení stavebního řízení. Nejvyšší správní soud zde posuzoval situaci obdobnou, kdy nebyla splněna jedna z podmínek stanovená v § 70 ZOPK pro to, aby mohlo být občanské sdružení podle tohoto ustanovení účastníkem ve správním řízení. Výklad ustanovení § 70 odst. 2 a 3 ZOPK učiněný v tomto rozsudku Nejvyšším správním soudem lze použít i na danou právní věc.

31. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl, že na sebe ustanovení odst. 2 a 3 § 70 ZOPK navazují a ve vzájemné kombinaci kladou podmínky pro to, aby se občanské sdružení mohlo účastnit jednotlivých správních řízení, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny podle tohoto zákona. V rozsudku je uvedeno: „*Podání žádosti podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je jednou ze zákonných podmínek pro účastenství občanského sdružení v konkrétním řízení. Takový závěr plně odpovídá dikci ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ustanovení odstavce 3 uvedeného ustanovení, které zakládá právo občanských sdružení účastnit se správních řízení, zjevně navazuje na předcházející odstavec, a to nejen slovně („občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení...“), ale i významově („...pokud svou účast oznámí písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno“)*“. Případné účastenství občanského sdružení ve správním řízení se dle Nejvyššího správního soudu „*odvíjí od jeho oznámení, které je limitováno osmidenní lhůtou, jejíž běh počíná dnem, kdy bylo občanskému sdružení zahájení daného řízení ze strany příslušného správního orgánu oznámeno. Tato oznamovací povinnost správního orgánu není dána en bloc, takový výklad by byl zjevně absurdní, ale je zjevně adresná. Oznamovací povinnost správního orgánu se odvíjí od znalosti toho, vůči komu má být uplatněna, tj. komu má být zahájení řízení oznámeno. Adresátem této oznamovací povinnosti je pouze takové občanské sdružení, které si o příslušné oznámení platně požádalo a avizovalo tím svoji vůli a připravenost hájit zájmy ochrany přírody a krajiny v každém jednotlivém správním řízení, které se jich může dotýkat.*“ Nejvyšší správní soud zde zmínil, že ustanovení § 70 odst. 2 ZOPK „*hovoří o oprávnění nikoli povinnosti občanského sdružení požadovat, aby bylo předem informováno; nicméně při výkladu ustanovení § 70 uvedeného zákona nelze vycházet izolovaně pouze z gramatické dikce odstavce 2, ale je třeba posuzovat celé ustanovení jako jeden významový celek, který od úvodní proklamace v odst. 1 o účasti občanů (veřejnosti) přechází dále ke konkrétním podmínkám této účasti v odst. 2 a 3, při jejichž splnění má občanské sdružení ex lege postavení účastníka řízení.*“ Dle citovaného judikátu nelze při výkladu § 70 odst. 2 a 3 ZOPK

„odhlédnout od interpretačního pravidla, že zákonodárce je v zásadě regulativně racionální, což v daném případě znamená, že se snažil stanovit podrobnější pravidla, která však účasti občanských sdružení nikterak nebrání, pouze určitým způsobem strukturují jejich postup“.

32. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě, kdy správní orgán oznámení o zahájení řízení nezveřejnil na úřední desce, je třeba jeho písemné vyhotovení doručit danému občanskému sdružení, kterému poté běží osmidenní lhůta pro případné oznámení svého účastenství v daném řízení. *„Pokud by však občanské sdružení předem nepožádalo o takové informování ze strany správního orgánu a ten by v důsledku toho informaci o zahájení příslušného řízení neoznámil, nebylo by vůbec možné určit počátek běhu uvedené lhůty. Kasačnímu soudu je známý výklad, dle kterého je v takovém případě nutno počítat lhůtu ode dne zahájení řízení, (viz Miko, L., Borovičová, H. a kol. Zákon o ochraně přírody a krajiny. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007. s. 279). Takový výklad je však nutno odmítnout, neboť jde mimo zákon (praeter legem), který počátek běhu dané lhůty jasně váže až na okamžik oznámení o zahájení příslušného řízení. Nehledě na to, že o zahájení některých správních řízení by se občanské sdružení ani nemuselo dozvědět, obdobně jako se to stalo právě v případě, kterým se zabýval rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 6. 2007, č. j. 5 As 19/2006 - 59, na který městský soud přílehlavě odkázal. Citovaný rozsudek se sice zabýval účastenstvím občanského sdružení v řízení o povolení výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích, nicméně i v tomto případě zcela jasně konstatoval, že bylo na stěžovateli, aby podal žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK a mohl se tak stát účastníkem daného řízení. Skutečnost, že tak neučinil, a proto se o tomto řízení nedozvěděl a nemohl se ho účastnit, šla tedy k tíži stěžovatele, obdobně jako v nyní projednávané věci, ve které se sice stěžovatel o předmětném stavebním řízení dozvěděl, ale s ohledem na vše shora uvedené postavení účastníka řízení neměl.“* Pro danou věc je z uvedeného podstatné, že zákon váže počátek běhu osmidenní lhůty stanovené v § 70 odst. 3 ZOPK na okamžik oznámení zahájení příslušného řízení.

33. Uvedené znamená, že podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona může být účastníkem územního řízení občanské sdružení, které má ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK právní subjektivitu a jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny. Takové občanské sdružení je oprávněno požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Účastníkem konkrétního územního řízení však takové občanské sdružení může být jen při splnění další podmínky stanovené v § 70 odst. 3 ZOPK, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno. Pro danou právní věc se za den sdělení informace o zahájení řízení rozumí první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

34. Skutkový stav zjištěný soudem z obsahu správního spisu je takový, že žalobce a) podal ke stavebnímu úřadu žádost o zaregistrování občanského sdružení jako účastníka územního a stavebního řízení na stavbu „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“, resp. Přeložka silnice II/214 SVATÝ KRÍŽ – MAŠKOV dne 29.3.2011 (*dále jen „dané územní řízení“*). V žádosti avizoval, že chce iniciovat změnu technického řešení napojení plánovaného obchvatu na

komunikaci v ul. Podhradská a veřejné projednání plánované stavby v rámci územního a stavebního řízení. Stavební úřad přípisem ze dne 4.4.2011 žalobci a) sdělil, že dosud nebyla na stavebním úřadě evidována žádná žádost na uvedenou stavbu. V další části sdělení stavební úřad uvedl, že musí být v souladu se zákonem č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů každé sdružení registrováno u ministerstva vnitra a stavební úřad, že bude pro potřeby řízení potřebovat kopii stanov, ze které bude zřejmé, který z orgánů a funkcionářů je oprávněn jednat jménem sdružení. V reakci na toto sdělení žalobce a) adresoval stavebnímu úřadu přípis doručený 28.4.2011, ve kterém uvádí, že registrace tohoto občanského sdružení proběhla na stavebním úřadě již 19.11.2004 bez připomínek a úřední pošta chodila následně jistou dobu na adresu předsedy občanského sdružení J.G. (uvedena adresa), a že předpokládá, že stavební úřad veškerou korespondenci archivuje a proto se nemusí znovu dokládat – včetně vlastních potvrzení stavebního úřadu. Sdělil, že lze kopii stanov zaslat elektronicky. Reakcí ze strany stavebního úřadu bylo sdělení vypravené dne 4.5.2011, kde je uvedeno, že ze seznamu občanských sdružení evidovaných na stránkách ministerstva vnitra si může stavební úřad ověřit pouze vznik sdružení, IČO a adresu. Pro potřeby řízení bude stavební úřad potřebovat kopii stanov, případně další doklady vyplývající z těchto stanov. Kopie stanov občanského sdružení je ve správním spise založena.

35. Žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby byla stavebnímu úřadu doručena dne 10.6.2011. Žadatelem je označena Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace. Žádost byla k výzvě stavebního úřadu ze dne 28.6.2011 a ze dne 17.10.2011 definitivně doplněna dne 1.11.2011.

36. Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona *stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou. Podle § 89 odst. 1 stavebního zákona závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Účastníci řízení musí být na tuto skutečnost upozorněni.*

37. Ve smyslu uvedených ustanovení stavební úřad opatřením ze dne 1.11.2011 oznámil zahájení územního řízení o umístění předmětné stavby a nařídil veřejné ústní jednání na den 8.12.2011 v 9:00 hod. (v souvislosti s opravou administrativní chyby byl čas přesunut na 14:00). Opatření obsahuje poučení o lhůtě k uplatnění námitek ve smyslu § 89 odst. 1 stavebního zákona. Opatření bylo doručeno žadateli a obci, na jejímž území měl být požadovaný záměr uskutečněn, tedy účastníkům podle § 85 odst. 1 stavebního zákona, veřejnou vyhláškou účastníkům podle § 85 odst. 2 stavebního zákona a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Mezi účastníky podle § 85 odst. 2, kterým bylo oznámení o zahájení územního řízení doručováno veřejnou vyhláškou, je v rozdělovníku uveden i žalobce a). Informace o zahájení daného územního řízení byla zveřejněna i způsobem stanoveným v § 87 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož *žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném*

stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání. Žadatel v daném případě uvedenou povinnost splnil a zajistil vyvěšení informace o záměru, včetně grafické přílohy, na místech stanovených stavebním úřadem, což stavební úřad ověřil průběžnými kontrolami. Uvedené však není předmětem sporu.

38. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 29 zdůvodnil, že písemnosti žalobce a) ze dne 29.3.2011 a ze dne 28.4.2011, které stavební úřad obdržel ještě před zahájením územního řízení (zahájeno 1.11.2011) a kterými se žalobce a) chtěl přihlásit do daného územního řízení lze spíše považovat za žádost o informaci o zamýšleném zásahu a zahajovaných řízeních ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK. Z uvedeného důvodu byl také žalobce a) uveden v rozdělovníku oznámení o zahájení řízení ze dne 1.11.2011, čj. MUCH 88585/2011/Tva. Žalovaný také zdůvodnil na straně 4 - 5 napadeného rozhodnutí, že bylo dané územní řízení zahájeno dne 1.11.2011 a žalobce a) se do řízení v daném termínu nepřihlásil. V prvoinstančním rozhodnutí o umístění stavby je na str. 25 uvedeno: „*Účastníky územního řízení o umístění stavby, byly osoby uvedené v § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis. Těmi jsou (...). Občanské sdružení do 8 dnů od oznámení zahájení řízení musí uplatnit svůj požadavek, aby bylo účastníkem územního řízení. Žádné občanské sdružení do zákonem stanovené lhůty neuplatnilo svůj požadavek.*“ I uvedeným zjištěním stavebního úřadu odůvodňuje žalovaný v napadeném rozhodnutí, že nebyly v případě žalobce a) splněny podmínky § 70 odst. 3 ZOPK.

39. I když není žalobcem a) namítáno účastenství v daném územním řízení z jiného titulu, soud pro úplnost uvádí, že žalovaný následně zjišťoval, zda nenastala skutečnost odůvodňující postavení žalobce a) jako účastníka řízení podle § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, podle něhož by se žalobce a) stal účastníkem navazujících řízení podle stavebního zákona v případech uvedených pod písmeny a) až c) uvedeného ustanovení a správní orgán by jeho vyjádření zcela nebo zčásti zahrnul do svého stanoviska. Žalovaný ze spisového materiálu, zejména ze závěrů zjišťovacího řízení, nezjistil, že by uvedená podmínka byla splněna, proto konstatoval, že žalobci a) nevyplývá postavení účastníka řízení ani z uvedeného zákona.

40. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 30 uzavřel, že stavební úřad neměl z uvedených důvodů považovat žalobce a) za účastníka řízení, protože nebyly splněny podmínky § 70 ZOPK. Žalobce a) podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o umístění dané stavby. Žalovaný vycházel v odvolacím řízení z § 81 odst. 1 správního řádu, podle něhož může proti rozhodnutí podat odvolání toliko účastník, pokud zákon nestanoví jinak. Žalovaný posoudil žalobcem a) podané odvolání jako podané tím, kdo nebyl účastníkem prvoinstančního územního řízení, tedy jako odvolání nepřípustné, a podle § 92 odst. 1 správního řádu je výrokem II. napadeného rozhodnutí zamítl, když před tím výrokem I. změnil stavebním úřadem učiněný seznam účastníků řízení podle § 85 odst. 2 stavebního

zákona tak, že vypustil text Občanské sdružení „Za přívětivý Podhrad“ a doplnil jména tří dalších fyzických osob, jimž náleželo postavení účastníků řízení podle tohoto ustanovení.

41. Krajský soud se v otázce účastenství žalobce a) v daném územním řízení zcela ztotožňuje s postupem žalovaného v rámci odvolacího řízení a s jeho závěrem, že žalobce a) nebyl účastníkem daného územního řízení pro nesplnění podmínky stanovené v § 70 odst. 3 ZOPK.

42. Soud při tom vychází ze zjištění, že žalobce a) podal ke stavebnímu úřadu žádost o zaregistrování jako účastníka územního a stavebního řízení na stavbu „II/214 Jihovýchodní obchvat Cheb“, resp. Přeložka silnice II/214 SVATÝ KŘÍŽ – MAŠKOV dne 29.3.2011 (viz odst. 34). V podaném odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí ani v žalobě proti druhoinstančnímu rozhodnutí netvrdil, že by byla u stavebního úřadu podána platně žádost ve smyslu § 72 odst. 2 ZOPK. Vzhledem k tomu, že je taková žádost platná jeden rok ode dne jejího podání, nemůže obstát argumentace žalobce v přípisu doručeném stavebnímu úřadu 28.4.2011, kde uvádí, že jeho registrace proběhla na stavebním úřadě již 19.11.2004. Uvedené žalobce a) uváděl jako reakci na přípis stavebního úřadu ze dne 4.4.2011, jímž mu stavební úřad v reakci na žádost z 29.3.2011 sdělil, že dosud nebyla na stavebním úřadě evidována žádná žádost na jím uváděnou stavbu a dále jaké náležitosti bude stavební úřad od občanského sdružení vyžadovat. Dle názoru soudu bylo za situace, kdy u stavebního úřadu nebyla evidována žádost o vydání územního rozhodnutí na danou stavbu a nebyla evidována ani platná žádost žalobce a) podaná ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK, nutno podání žalobce a) z 29.3.2011 a z 28.4.2011 vyhodnotit podle obsahu jako žádost ve smyslu § 72 odst. 2 ZOPK. Žádost o vydání rozhodnutí o umístění dané stavby byla stavebnímu úřadu doručena dne 10.6.2011. Zahájení územního řízení bylo žalobci a) jako potenciálnímu účastníku řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona oznámeno dne 1.11.2011, tedy v první den jejího zveřejnění na úřední desce stavebního úřadu. Žalobce a), chtěl-li být účastníkem daného územního řízení, byl ve smyslu § 70 odst. 3 ZOPK povinen oznámit stavebnímu úřadu svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno. Není tedy správné tvrzení žalobce a), že „zákon omezuje dobu přihlášení do konkrétního řízení lhůtou osmi dnů ve smyslu do kdy, nikoli od kdy“. Počátek běhu osmidenní lhůty je zákonem stanoven a je jím okamžik oznámení o zahájení příslušného řízení. V daném případě počala lhůta k podání žádosti podle § 70 odst. 3 ZOPK běžet ve smyslu § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, tedy 2.11.2011 a marně uplynula dnem 9.11.2011. Ze správního spisu není zřejmé, že by žalobce a) ve lhůtě do 9.11.2011 stavebnímu úřadu písemně oznámil svůj záměr být účastníkem daného územního řízení. Žalobce a) tak nesplnil podmínku stanovenou v § 70 odst. 3 ZOPK pro to, aby mohl být účastníkem daného územního řízení.

43. Nad rámec uvedeného soud dodává, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nebude ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu dále zkoumat, zda skutečnosti žalobcem a) uvedené v podání označeném jako odvolání nejsou důvodem přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí v přezkumném řízení, důvodem pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Tento svůj závěr zdůvodnil tím, že byla podána řádná odvolání jinými účastníky řízení a prvostupňové rozhodnutí bylo přezkoumáno v odvolacím řízení,

přičemž námitky uplatněné žalobcem a) se v podstatě shodují s námitkami uplatněnými těmito dalšími účastníky řízení a žádnou s jimi uplatněných námitek neshledal žalovaný takovou, která by odůvodňovala přezkoumání prvostupňového rozhodnutí v rámci přezkumného řízení, odůvodňovala obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí.

II.

44. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona *jsou účastníky územního řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno*. Podle § 89 odst. 4 věta druhá stavebního zákona *osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a), b) a d), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno*.

45. Pro posouzení dalších žalobních bodů je podstatné, že žalobci b), c) a d) byli účastníky územního řízení z toho důvodu, že byli v případě žalobce c) vlastníky a v případě žalobců b) a d) spoluvlastníky pozemků sousedících s pozemky, na nichž mělo dojít k umístění předmětné stavby. Z tohoto důvodu nebylo možné od počátku správního řízení do jeho skončení jednoznačně vyloučit, zda jejich vlastnické právo mohlo či nemohlo být územním rozhodnutím přímo dotčeno. S těmito žalobci bylo proto zcela správně po celou dobu územního řízení jednáno jako s účastníky řízení. Žalobce c), ačkoliv nebyl uveden v rozhodnutí o umístění stavby v seznamu účastníků řízení, podal proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí odvolání dne 30.1.2012, které doplnil podáním ze dne 15.3.2012, a protože byl žalovaným shledán účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, bylo žalovaným o jeho odvolání rozhodnuto a prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že jeho jméno a příjmení bylo vloženo do seznamu účastníků řízení. Procesní pochybení stavebního úřadu bylo v rámci odvolacího řízení postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napraveno a s žalobcem c) bylo v daném územním řízení jednáno jako s účastníkem řízení a byl mu poskytnut dostatečný prostor k ochraně jeho práv.

46. Účelem účastenství podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je umožnit osobě, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, seznámit se s navrhovanou stavbou a jejím navrženým umístěním v území tak, aby mohla, v případě hrozícího přímého dotčení svých věcných práv, zabránit vydání územního rozhodnutí a tím odvrátit negativní přímé dopady umístění stavby do svých práv. Za tím účelem musí být účastníku řízení poskytnuta reálná možnost vznášet v územním řízení námitky. Jak však vyplývá z ustanovení § 89 odst. 4 věta druhá stavebního zákona, nemůže účastník řízení důvodně vznášet jakékoli námitky, nýbrž pouze námitky, které jsou způsobilé osvědčit přímé dotčení jeho věcných práv.

47. Pokud se účastníku řízení v průběhu územního řízení nepodaří prokázat, že územním rozhodnutím dojde k přímému dotčení jeho práv, nemůže vydání územního rozhodnutí zabránit. Podle § 92 odst. 2 stavebního zákona *totiž není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90, nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad*

žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Ochrana práv účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je zajištěna ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona, podle něhož *v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.* Podle uvedeného ustanovení je stavební úřad v územním řízení povinen posuzovat, zda je záměr žadatele v souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Prokáže-li účastník řízení, že umístěním stavby dojde k přímému dotčení jeho věcných práv, které není povinen z hlediska soukromoprávního či veřejnoprávního trpět, nemůže být územní rozhodnutí vydáno, neboť záměr není v souladu s jedním z požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona.

48. Vzhledem k uvedenému je nutno dospět k závěru, že účastník řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona může být úspěšný se svým odvoláním proti územnímu rozhodnutí, byl-li mu ve správním řízení poskytnut dostatečný prostor k ochraně jeho práv, toliko tehdy, pokud prokáže, že územním rozhodnutím bude jeho věcné právo přímo dotčeno. Obdobné platí i pro řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí o odvolání proti územnímu rozhodnutí.

49. Podle § 89 odst. 1 stavebního zákona *„závazná stanoviska dotčených orgánů, námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Účastníci řízení musí být na tuto skutečnost upozorněni.“* Podle odst. 3 uvedeného ustanovení *„účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.“* Obsah námitek je upraven v odstavci 4 tohoto ustanovení, kde je uvedeno ohledně osoby, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona [viz žalobce b), c), d)], že *„může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno.“* Ohledně osoby, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona [takovým účastníkem by byl žalobce a), pokud by splnil podmínky § 70 ZOPK] je uvedeno, že *„může v územním řízení uplatňovat námitky, pokud je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá.“*

50. Stavební úřad opatřením ze dne 1.11.2011 oznámil podle § 87 odst. 1 stavebního zákona zahájení daného územního řízení a nařídil veřejné ústní jednání na den 8.12.2011. Oznámení o zahájení řízení bylo vyvěšeno rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup. Součástí oznámení bylo poučení ve smyslu § 89 odst. 1 stavebního zákona o možnosti uplatnění námitek nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak, že se k nim nebude přihlížet. Vzhledem k administrativní chybě v rozdělovníku oznámení (opomenutí některých účastníků), kterou stavební úřad usnesením ze dne 11.11.2011 opravil, došlo i ke změně času nařízeného veřejného ústního jednání a to z původních 9:00 hod. na 14:00 hod. Podle § 87 odst. 2 stavebního zákona žadatel zajistil na místech stanovených stavebním úřadem vyvěšení informace o jeho záměru spolu s grafickou přílohou. Dle kontrol stavebního úřadu žadatel tuto povinnost splnil.

51. Podstatným je dále ustanovení § 86 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož „*jestliže žadatel nemá vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka anebo dohodu o parcelaci; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit nebo vyměnit.*“ Souhlas vlastníků pozemků, žalobců b), c) a d), s daným záměrem byl dán na listině ze dne 14.4.2010, označované v daném řízení jako smlouva, a žalobci jej nezpochybňují. Žalobce b) a c) se jej snažili zvrátit v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

52. Při veřejném ústním jednání (v rámci koncentrace řízení) neuplatnili žalobci b), c), d) žádné námitky. Ohledně žalobce c) soud uvádí, že nebyl jmenovitě uveden v rozdělovníku účastníků řízení v oznámení o zahájení řízení, i když pozemky v jeho vlastnictví v oznámení uvedeny byly, a v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je žalobce c) uveden v části týkající se způsobu, jak stavební úřad stanovil okruh účastníků řízení. Žalobce c) podepsal souhlas se záměrem ze dne 14.4.2010 a z odvolání podaného dne 30.1.2012 a doplněného 15.3.2012 je zřejmé, že o zahájení řízení věděl, ale nezajímal se o ně, protože nebyl jmenovitě v seznamu uveden. Soud proto sdílí názor žalovaného, že žalobce c) mohl očekávat předmětné řízení, protože jeho souhlas byl součástí podkladů předložených spolu se žádostí o územní rozhodnutí, a mohl se stavebnímu úřadu přihlásit do řízení, resp. (dodává soud) na tuto zřejmou chybu oznámení o zahájení řízení upozornit. Stavební úřad proto postupoval správně, když s odvoláním žalobce c) naložil jako s odvoláním podaným účastníkem řízení a žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 18 odvolacími námitkami žalobce c) podrobně zabýval.

53. Žalobkyně b) podala proti prvostupňovému rozhodnutí dne 26.1.2012 společné odvolání s manželem Ing. J.Š. a samostatné odvolání dne 31.1.2012. Žalobce c) podal odvolání, jako bylo výše uvedeno. Žalobce d) podal dne 30.1.2012 společné odvolání s M.P. (1954), D.P. a L.P.

54. Odvolací námitky žalobkyně b) a žalobce c) směřovaly mj. vůči smlouvě ze dne 14.4.2010, která „*má všechny zákonem dané předpoklady k prohlášení za neplatnou*“. Žalovaný se těmito námitkami podrobně zabýval (viz strana 16 a 18 - 19 napadeného rozhodnutí), i když, jak správně uvedl, k nim nemusí přihlížet, protože nesplňují náležitosti § 89 odst. 3 stavebního zákona. Protože otázka účastenství žalobce c) a námitky vůči souhlasu se záměrem ze dne 14.4.2010 nejsou předmětem žaloby, odkazuje soud v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s těmito námitkami vypořádal. Ostatní námitky uplatněné všemi třemi žalobci v odvoláních se týkaly *revitalizace bezejmenného potoka, rozporů v uváděných hodnotách plánované projíždějících vozidel inkriminovanou lokalitou a požadavku přepočtu, hodnocení vlivu stavby na krajinný ráz dle § 12 ZOPK, požadavku na nové zpracování EIA, protože v době jeho zpracování nebylo zohledněno přemostění hájenského údolí a námitky, že z územního řízení není zřejmé, jak jsou zohledněny migrační koridory zvěře*. S těmito námitkami se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal, vždy s upozorněním, že námitka není ve smyslu § 89 odst. 4 stavebního zákona, to znamená, že není zřejmé, jakým způsobem se ta která konkrétní námitka dotýká práv účastníka řízení. Jedinou námitkou týkající se dotčení svého vlastnického práva zcela obecně a nekonkrétně uváděla v odvolání žalobkyně b), že jsou zemědělci a jejich pozemky slouží jako pastviny pro koně a zároveň ke sklizení sena a silnice

bude tyto pozemky rozdělovat, čímž bude znemožněno, případně ohroženo jejich působení v dané lokalitě, pohyb zvířat a techniky (přístup k napajedlům bez nebezpečí zranění, přístup za pastvou). Tato námitka byla uplatněna až v odvolacím řízení, proto žalovaný odkázal na Územní plán Chebu, kde je předmětná stavba uvedena od roku 1994 a tam měly směřovat námitky žalobkyně, a více se k ní ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu jako k nové skutečnosti nevyjadřoval (viz str. 23). Za této situace není vůbec možné hovořit o tom, že by žalobci b), c) a d) ve správním řízení prokázali, že bude daným územním rozhodnutím dotčeno jejich vlastnické právo, tj. že je zde z pohledu dotčení práv žalobců důvod pro zamítnutí návrhu na vydání územního rozhodnutí.

55. Jak již bylo uvedeno, žaloba je formulována v první osobě, jako podaná jedním žalobcem a dle obsahu se nabízí zdůvodnění, že se jedná zejména o námitky, které uplatnil žalobce a), o němž však žalovaný v napadeném rozhodnutí rozhodl tak, že nebyl účastníkem řízení, proto jeho odvolání jako nepřipustné zamítl a soud k žalobě podané žalobcem a) musel prvotně přezkoumat, zda je závěr žalovaného správný. Jak je výše uvedeno, dospěl soud k závěru, že žalobce a) neměl být účastníkem daného územního řízení, proto konstatoval, že žalovaný rozhodl zcela v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, když odvolání žalobce a) jako nepřipustné zamítl.

56. K posouzení důvodnosti zbývajících žalobních bodů soud přistoupil s tím, že jsou uplatněny žalobci b), c) a d) a posoudil je z pohledu ustanovení § 65 odst. 1 s.r.s., podle něhož *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*. Ač žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na mnoha místech žalobcům při vypořádání jejich jednotlivých odvolacích námitek výslovně sdělil, že je není možné shledat důvodnými, když *„námitka není ve smyslu ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona, protože není zřejmé, jaký způsobem se dotýká práv účastníka řízení“*, přesto ani v žalobě žalobci netvrdili, jakým způsobem bude každý z nich umístěním předmětné stavby dotčen na svém vlastnickém právu, tudíž toto absentující tvrzení nemohli ani prokázat.

57. Žalobci b), c) a d) v územním řízení, ač jim byl ve správním řízení poskytnut dostatečný prostor k ochraně jejich práv, jak je výše uvedeno, ani v řízení o žalobě neprokázali, že územním rozhodnutím budou jejich vlastnická práva přímo dotčena, a proto již z tohoto důvodu nemohla být jejich odvolání ani žaloba shledány důvodnými.

58. Nedůvodným je první a šestý žalobní bod. V obou těchto žalobních bodech žalobci namítají pochybnosti o nepodjatosti ve věci rozhodujících správních orgánů. V prvním žalobním bodu vzhledem k tomu, že Městský úřad Cheb, který vedl řízení o umístění stavby, byl zároveň dotčeným orgánem pro vydání závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku dle zákona o ochraně přírody a krajiny, proto nemají žalobci jistotu, zda se nejedná o rozporné závazné stanovisko, což v replice dokládají dokladem o nátlaku vyvíjeném neznámou osobou na povolení stavby a dovozují, že obdobný nátlak byl vyvíjen i na územní rozhodnutí a s ním související podkladová řízení. V rámci šestého žalobního bodu je namítána podjatost odvolacího orgánu a jeho úředníků, když je investorem stavby

Karlovarský kraj. Nejvyšší správní soud se touto problematikou zabýval a v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119 uvedl: „*Rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu, její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.*“ Žalobci ke svému tvrzení neuvádějí konkrétní důvody svých pochybností o podjatosti, případně směřující vůči konkrétním zaměstnancům Městského úřadu Cheb, resp. Krajského úřadu Karlovarského kraje. Ze správního spisu ani z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nevyplývá, že by oba správní orgány byly při rozhodování v daném územním řízení ovlivněny jinými než zákonnými hledisky. Pokud jde o hypotetické námitky vůči možnému řešení sporu mezi správním orgánem a dotčeným orgánem, odkazuje soud zcela na vyjádření žalovaného k prvnímu žalobnímu bodu, se kterým se zcela ztotožňuje.

59. Pochybnosti žalobců v rámci druhého žalobního bodu spočívají v nedostatečném označení projektu zpracovaného firmou SUDOP Praha a.s., když dle podmínky 4 rozhodnutí o umístění stavby bude na základě závazného stanoviska Městského úřadu Cheb, odboru životního prostředí ze dne 28.4.2010 podle tohoto projektu realizován zásah do významného krajinného prvku. Dle názoru soudu není rozhodné, jakým způsobem jsou označeny podklady, ze kterých vycházel dotčený orgán při zpracování závazného stanoviska, pokud je ze způsobu jejich označení a jejich obsahu zřejmé, o jaký podklad se jedná. V daném případě se jedná o projekt, který byl součástí podkladů pro vydání závazného stanoviska, resp. rozhodnutí o umístění stavby, a podle jeho obsahu je zřejmé, že se vztahuje k danému územnímu řízení. Navíc jako součást projektové dokumentace je uložen na stavebním úřadu, aby bylo zřejmé, na základě jaké projektové dokumentace bylo rozhodnutí o umístění stavby vydáno. Je proto způsobilý být podkladem pro případnou kontrolu splnění podmínky č. 4 stanovenou v rozhodnutí o umístění stavby.

60. Ke třetímu, čtvrtému a pátému žalobnímu bodu soud opakuje, že jimi není tvrzeno, jak konkrétně budou územním rozhodnutím vlastnická práva žalobců přímo dotčena. Pro stručnost proto soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný obdobnými námitkami žalobců zabýval a na vyjádření žalovaného k těmto žalobním bodům. S argumentací žalovaného k těmto námitkám se soud plně ztotožňuje.

Závěr

61. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

62. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

63. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. *právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil*. Soud osobě zúčastněné na řízení výslovně žádnou povinnost neuložil, proto jí nebyla náhrada nákladů tohoto řízení přiznána.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 17. února 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková